

NOVA UZALUDNOST

SVE DO NIČEGA VIŠE

Sve do ničega više kada nema
penjanja kada nema spuštanja
kada se stoji uz prozor
sa godovima mirisnih hrastova
u uskim sobama pod ikonama
koje čelo glave padaju na kovčeg
i izvode nas skrutnute
u ovu ili onu krivicu vremena.

Innsbruck, 4. maja 2004.

ONDA NAZAD

Onda nazad ne prerano
ne prekasno taman kada se
odvoji rosa od cveta
žalost od pokrova
ako ikada ikakav logos
to može da razume
onda nazad
k svemu
kao pre nečega
kao pre konopa svih
pre konopa
sve suvljih
koji više žudnje
nemaju.

Prag, 24. maja 2004.

PRIZOR SVEJEDNO RADOSTAN

Manje je uzaludno biti
tamo živeti jednim drugim
životom manje tužnim nego
juče sastaviti prostor duge
blizine primaći dahom volje svoje
prozor svetlosti svakoj isti
prozoru jednakom odričući
svakoj svetlosti prozor skrivajući.

Prag, 24. maja 2004.

AKO IKAD NE ODE

Sasvim su dobra ova
četiri zida ako ikad ne
ode taj mali žbun svetlosti
sa granom ako grana ne ode
pod teretom munje
ako logos samilosti doda ovim
rečima veo sećanja
onda je sasvim dobro
ako ikad ne ode sve to.

Prag, 24. maja 2004.

NEKADA NEMA VIŠE

Blizina je tako daleka
da je nekada nema više
ponekad je još dalja od mene
koji sam postao sebi navika
daljeg od mene nema ničega
daljeg nekada nema više daljeg.

Prag, 27. maja 2004.

NIJE DOVOLJNO

Da nastavi da okonča
nekako manje uzalud
biće ionako uzalud
da okonča ma kako okončao
zatvoren u očima u proleću
u divnim danima
plavljim odinja
da nastavi da okonča biće
ionako uzalud pod vremenom
uvek tu uvek negde.

Prag, 28. maja 2004

VIŠE NIŠTA

Jednom će doći
više ništa
više nikada
više ne samo u duši
nego ni u telu
ništa od nekadašnjeg užasa
širok razjapljen gladak
pol između ničega i ničega
niz koji se spuštaš
zatvoren u godovima hrastova
koji će doći posle
više ništa.

Prag, 13. jula 2004.

ZATIM PONOVO

Ponovo trajanje
ponovo luda kuća trajanja
zvezde nebesa doboši
jesti piti
sve to ponovo

kad samo pomislim
na taj „fekalski zaton”
sudbe i molitve
traženja i bogotraženja
jamčenja spasenja sigurnog izlaska
jednom iz buke i besa
uvek ovamo onamo tamo
ponavljanje dozlaboga dosadno
tako da mi ponekad dođe da me
posle onolikih vaskrsenja
više u taj *gloub* i ne puste.

Prag, 9. jula 2004.

O ŽIVOTU KOJI ĆE DOĆI

Kako o tome kao trezven čovek
da mislim da pomišljam da zađem
u duboke ontologije među zelenkadama
da gacam o životu koji će doći
da mislim kada to što životom
zovu samo sam u smrti svojoj preživeo.

Prag, 9. jula 2004.